

A csendőr

Sok-sok régi emlék jut eszembe nékem
Abból az időből, hol gyermekként éltem.
Sorba veszem sokszor az évek múlását,
Az első huszonöt év messze, szép világát.

Nyugalomban éltünk, csendesen, békében,
Nem zavarták álmunk, nem voltunk veszélyben.
Vajon ki vigyázott álmunkra, házunkra?
Szélben és virharban, hideg éjszakákban?

Minden becsületes magyarnak barátja,
A hű csendőr járór vigyázott álmunkra,
Csak a gazemberek, bűnösök, tolvajok
Nem szertették soha a tollas kalapot.

Pedig nem csinált mást, mint népét szolgálta,
Hítnek, becsületnek volt csak hű barátja.
Bátran állt őrt mindég, nappal, egész éjjel.
Sokszor szembe nézett száz meg száz veszéllyel.

Harcolt a hazáért, életét áldozta,
Becsületnek élt csak, ezt esküben fogadta.
És mi ezért mindég büszkék vagyunk rátok,
Ti, Magyar Csendőrök, hűségese barátok.

És ha egyszer újra felcsendül a nóta,
Háromszinű zászlónk leng majd csak hazánkba',
Visszavár ölelve édes hazám népe,
És ez lesz minden csendőr hűségének bére.

Bajtársi Levél
55 évfolyam, 1 szám